

*'Het enige dat zonder moeite
verkregen kan worden
is iets dat al verkregen is.
Als de zoeker niet weet dat wat hij
zoekt reeds aanwezig is, dan is het
als het ware van hem verwijderd.'*
(Swami Dayananda)

De wereld, zoals de meeste mensen die ervaren, bestaat slechts in naam en vorm. Daarnaast is ze constant in beweging. Als gevolg van die magische bewegingen raakt onze geest moeiteloos betrokken bij alles wat zich in die buitenwereld afspeelt. Daarin zet zij ons aan tot handelen, handelen dat in belangrijke mate wordt aangestuurd door één (veelal onbewust) verlangen: **gelukkig zijn**.

Ergens in ons lijkt het besef te bestaan, dat het 'eeuwige geluk' binnen ons bereik ligt. Het lijkt, alsof we een kraslot voor de hoofdprijs op zak hebben, maar aldoor zijn vergeten, dat we dat vanaf het begin van ons leven al bezitten. Op onze levensreis merken we, dat het geluk, dat we nastreven in de wereld om ons heen, van korte duur is. Het ene moment kunnen we dolgelukkig zijn, het volgende moment kan dat gevoel 180° zijn omgedraaid. Wat is gebleven, is het verlangen. En dat verlangen is door die ervaring niet alleen verlevendigd, maar ook nog eens versterkt.

We hebben ervaren, dat geluk ons voedt, ons het gevoel geeft van volmaaktheid, van evenwicht. Even is de slinger van het bestaan tot stilstand gekomen, totdat deze door een zetje weer in beweging komt.

De bewegingen waar we mee te maken hebben blijken een functie te hebben. Een slinger kan nooit aan één kant blijven hangen. Altijd is er een kracht die maakt dat hij weer teruggaat naar de andere kant. En tussen die twee polen, precies in het midden, daaronder ligt dat kraslot. En als die slinger even stilstaat, voel je je het dichtst bij de hoofdprijs.

Als wordt gezien, dat de slingerbewegingen ons helpen bij het opdoen van ervaringen, waardoor we als het ware het instrumentarium aangereikt krijgen om de kraslaag van ons lot te verwijderen, dan brengt dat inzicht iedere keer het verlangen weer terug naar het zgn. 'stille midden'.

We blijken te mogen kiezen om óf in het midden te blijven, óf in de slingerbeweging mee te gaan. Beide zijn oké; ze zijn beide uitdrukkingen van bewustzijn. De mate waarin we ons gelukkig voelen vormt de graadmeter voor wat goed voor ons is. Daarom is het belangrijk, dat wij totaal zien en luisteren. Luisteren naar wat ons hart ons zegt en zien dat het bestaan ons welgezind is. Dat in iedere slingerbeweging, c.q. een emotie of een gevoel, een boodschap verborgen zit, dat je, terug in het 'stille midden' kan helpen bij het wegkrassen van weer een stukje van het kraslot. En hoe vaker dat mag gebeuren en hoe minder we ons daartegen verzetten, hoe gelukkiger we ons gaan voelen, omdat gaandeweg de prijs van het lot steeds meer zichtbaar wordt. Totdat er uiteindelijk te lezen valt: **Tat tvam asi: dat ben jij**. Het eeuwige geluk, dat ben jij. Kras, hè?